

چکیده ۵:

گیاهان دارویی از جمله موهابی است که توجه به آن می‌تواند جانشین مناسبی برای بخشی و یا درصدی از درآمدهای نفتی باشد. وجود گونه‌های متنوع گیاهی با ارزش‌های صنعتی، دارویی و خوراکی که بعضی از آنها دارای نقش ارزنده‌ای در صادرات غیرنفتی دارا می‌باشند و جاذبه‌های فراوانی در گستره جنگل‌ها و مراعع کشور پدید آورده است.

هدف: بررسی عوامل تاثیرگذار بر صادرات و بازاریابی گیاهان دارویی در سال ۱۳۸۱ بر اساس رفتارهای اقتصادی صادرکنندگان و کارشناسان در استان تهران.

روش بررسی: روش بکاررفته شده در این تحقیق از نوع توصیفی - تحلیلی است. وضعیت فعلی صادرات گیاهان دارویی و مواد و مشکلات برسر راه بررسی شود و سپس در روش تحلیلی، اطلاعات به دست آمده توسط پرسشنامه‌ها بوسیله روش‌های آماری (روش آزمون تی - استودیانت و ضریب چوپروف و روش آزمون فریدمن) مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. جامعه پژوهش را کارشناسان و صادرکنندگان دست اندک کار این محصولات تشکیل داده است. به منظور استفاده بهینه و بر اساس یک استاندارد کلی از نظرات متخصصان و کارشناسان و صادرکنندگان گیاهان دارویی و استادان رشته اقتصاد استفاده گردیده است.

یافته‌ها: بررسی پرسشنامه‌ها و همچنین نظرات پاسخ‌دهنده‌گان درخصوص سوالات عنوان شده، به یک رویه مشترک ختم می‌شود که در نهایت عوامل تاثیرگذار بر اساس آزمون‌های آماری ارتباط میان مشکلات فراروی صادرات و ضعف مدیریت و نبود امکانات و عدم شناخت بازار بر اساس نظریات اقتصاددانان را تایید می‌کند.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به کیفیت کالا بر اساس استانداردهای کشور واردکننده و بر اساس اصول علمی وبالاستفاده از اصول بازاریابی باید به طریقی عمل نمود که بتوان به بازاری مشخص و پایدار دست بیاییم و درآمدهای ارزی کشور را ارتقاء بخشد.

واژه‌های کلیدی: گیاهان دارویی، بازاریابی، صادرات